

Vlaams
Parlement

ingediend op **136** (2014-2015) – Nr. 3
2 februari 2015 (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid
en Gelijke Kansen
uitgebracht door Els Robeyns en Piet De Bruyn

over de beleidsnota Gelijke Kansen 2014-2019

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Lorin Parys.

Vaste leden:

de heren Björn Anseeuw, Piet De Bruyn, Jelle Engelbosch, Marc Hendrickx, Lorin Parys, mevrouw Nadia Sminate;

de dames An Christiaens, Griet Coppé, Katrien Partyka, Valerie Taeldeman;

de dames Freya Saeys, Mercedes Van Volcem;

mevrouw Michèle Hostekint, de heer Joris Vandenbroucke;

mevrouw An Moerenhout.

Plaatsvervangers:

de dames Caroline Croo, Ingeborg De Meulemeester, Lies Jans, Kathleen Krekels, Tine van der Vloet, de heer Herman Wynants;

de heren Dirk de Kort, Michel Doomst, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;

de dames Ann Brusseel, Gwenny De Vroe;

de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;

mevrouw Elke Van den Brandt.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

136 (2014-2015) – Nr. 1: Beleidsnota

– Nr. 2: Motie

INHOUD

I.	Toelichting van de beleidsnota door mevrouw Liesbeth Homans, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding.....	5
1.	Omgevingsanalyse	5
1.1.	Genderbeleid.....	5
1.2.	Holebi's en transgenders botsen nog steeds op drempels	5
1.3.	Inclusie is nog geen realiteit voor mensen met een beperking	5
1.4.	Nog een lange weg naar een integraal toegankelijke samenleving ...	6
1.5.	Discriminatie behoort nog te vaak tot de dagelijkse realiteit	6
2.	Aandacht voor Gelijke Kansen in de beleidsnota's van collega-ministers	6
3.	Strategische en operationele doelstellingen	7
3.1.	Een samenleving waar gelijkwaardigheid, gelijke kansen en respect centraal staan	7
3.2.	Een volwaardige maatschappelijke participatie	7
3.3.	Bestrijden van discriminatie	8
II.	Vragen en opmerkingen van de commissieleden	8
1.	Standpunt van mevrouw Sabine de Bethune.....	8
2.	Standpunt van de heer Piet De Bruyn	10
3.	Standpunt van mevrouw An Moerenhout.....	12
4.	Standpunt van mevrouw Els Robeyns	13
5.	Standpunt van mevrouw Ann Brusseel.....	15
III.	Antwoord van minister Liesbeth Homans	18
1.	Afwezige commissieleden.....	18
2.	Horizontaal gelijkekansenbeleid	19
3.	Streven naar een geweldloze samenleving	19
4.	Internationaal gelijkekansenbeleid	19
5.	Schrappen van de persoonsgebonden bevoegdheden van de provincies	19
6.	Volwaardige maatschappelijke participatie	20
7.	De genderklik en het wegwerken van bestaande ordeningsmechanismen	20
8.	TIP en Holebifoon.....	21
9.	Toegankelijkheid.....	21
10.	Digitalisering	22
11.	Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme	22
12.	Uitbreiding van de taken van de Vlaamse Ombudsdienst.....	22
13.	Expertendatabank en media	22

IV. Bijkomende vragen en antwoorden van de minister	23
1. Bijkomende vragen van mevrouw Sabine de Bethune	23
2. Bijkomende vragen van mevrouw An Moerenhout	23
3. Bijkomende vragen van de heer Piet De Bruyn	23
4. Bijkomende vragen van mevrouw Els Robeyns.....	24
5. Antwoord van minister Liesbeth Homans.....	24
Gebruikte afkortingen.....	25

De Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen besprak de beleidsnota Gelijke Kansen 2014-2019 op 20 november 2014 en op 15 en 22 januari 2015.

Op 20 november 2014 werd de beleidsnota toegelicht door minister Homans. Op 15 januari 2015 formuleerden de commissieleden hun vragen die op 22 januari 2015 door de minister werden beantwoord.

I. Toelichting van de beleidsnota door mevrouw Liesbeth Homans, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

1. Omgevingsanalyse

1.1. Genderbeleid

Minister *Liesbeth Homans* deelt mee dat Vlaanderen op het eerste gezicht niet slecht scoort op vlak van gendergelijkheid. Toch is onze sociaaleconomische positie nog steeds sterk verbonden met de stereotiepe sociale verwachtingen die bestaan over vrouwen en mannen. Vrouwelijkheid en mannelijkheid is nog steeds een te belangrijk ordeningsmechanisme, met grote impact op de concrete leefomstandigheden en kansen in diverse aangelegenheden. Daarom wil de minister evolueren van een vrouwenbeleid naar een genderbeleid.

Er is nog steeds een loopbaankloof en de combinatie arbeid-zorg is verschillend verdeeld. Vrouwen zijn nog steeds ondervertegenwoordigd in de hogere echelons van bedrijven en organisaties. De minister is geen voorstander van quota, maar dat neemt niet weg dat er werk aan de winkel is. De segregatie vindt haar oorsprong reeds in de schoolperiode, bij de keuze van de studierichting. Later werken vrouwen veel vaker deeltijds om de zorg van het gezin op zich te nemen. Ze maken ook vaker gebruik van thematische verloven, tijdskrediet en loopbaanonderbreking.

1.2. Holebi's en transgenders botsen nog steeds op drempels

Wat de maatschappelijke positie van holebi's en transgenders betreft, scoort Vlaanderen goed, met onder andere de openstelling van huwelijk en adoptie, de anti-discriminatiewetgeving en de algemene maatschappelijke aanvaarding. Toch blijven er drempels bestaan in gezondheidszorg, onderwijs en werk. De cijfers voor welbevinden liggen lager, en die voor zelfmoord en geweld hoger dan bij hetero's. Hoe belangrijker de positie van religie, hoe moeilijker de acceptatie van holebi's en transseksualiteit. Dit zijn allemaal problemen die men in een multiculturele samenleving moet durven aanpakken.

De cijfers voor homo- en transfoob geweld zijn zeer hoog: 9 op 10 kwam ooit in contact met verbaal of psychisch geweld, 3 op 10 met fysiek, 1 op 5 met materieel. Bij transvrouwen bedragen de percentages 82 percent voor verbaal, 31,7 percent voor fysiek en bijna 38 percent voor seksueel geweld.

1.3. Inclusie is nog geen realiteit voor mensen met een beperking

Voor mensen met een beperking is inclusie nog geen realiteit. Personen met een langdurige fysieke, mentale, intellectuele of zintuiglijke beperking, botsen op diverse drempels die hun beletten om volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving. Als antwoord daarop wil de minister van een zorg- naar een participatieperspectief evolueren. Terwijl men

vroeger koos voor een specifieke behandeling van mensen met een beperking en niet voor integratie, wordt nu gekozen voor het bevorderen van samenleven en het zorgen voor een volwaardige en evenredige participatie.

Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap, door België in 2009 geratificeerd, vormt het kader voor het denken en handelen ten aanzien van mensen met een handicap. Vlaanderen implementeert de principes in de Vlaamse rechtsorde, breidt ook zowel het functionele als transversale gelijkheidsbeleid uit, en vernieuwt het zorgbeleid ten aanzien van personen met een beperking. Toch vertoont de maatschappelijke positie van personen met een handicap nog steeds een algemene ondervertegenwoordiging. Op de arbeidsmarkt: slechts 40 percent was aan het werk in 2014, maar gelukkig geeft de Vlaamse overheid het voorbeeld door zichzelf streefcijfers op te leggen. Op het vlak van onderwijs: slechts 1,6 percent heeft een diploma van universiteit of hogeschool. Kleinere sociale netwerken: minder activiteiten buitenhuis en minder deelname aan verenigingsleven.

1.4. Nog een lange weg naar een integraal toegankelijke samenleving

Vlaanderen heeft nog een lange weg af te leggen naar integrale toegankelijkheid, waarin iedereen autonoom kan deelnemen aan het maatschappelijke leven. Naast omgevingsfactoren zorgt ook de vergrijzing voor een toekomstige uitdaging. De voorzieningen worden bijgehouden in de nieuwe databank Toegankelijk Vlaanderen, die nu nog beperkt is tot Vlaamse overheidsgebouwen, maar wordt uitgebreid naar alle publieke gebouwen. Daarnaast worden apps overwogen en een uitbreiding naar andere dan publieke gebouwen, om de toegankelijkheid te kunnen natrekken. Uit de huidige cijfers blijkt alvast dat slechts 3 percent van de doorgelichte gebouwen over een goed toegankelijk en zelfstandig bruikbaar toilet beschikt, 9 percent over een zelfstandig toegankelijke lift, 19 percent over braille- en 12 percent over auditieve ondersteuning. Verder zullen ook steeds meer ouderen afhankelijk zijn van de aanwezigheid van voorzieningen in hun buurt, om zelfstandig te kunnen blijven wonen. Hoewel dat uiteindelijk een persoonlijke keuze is, is het zeer belangrijk dat de samenleving mogelijke drempels wegwerkt.

1.5. Discriminatie behoort nog te vaak tot de dagelijkse realiteit

Tot slot van de omgevingsanalyse stelt de minister vast dat discriminatie nog te vaak tot de dagelijkse realiteit behoort. Zij voert enerzijds een proactief gelijkheidsbeleid om achterstellingsmechanismen weg te werken en om discriminatie te voorkomen, maar anderzijds blijft ook een reactief beleid nodig, dat optreedt tegen discriminaties. De minister noemt in dat verband de percentages voor de meest voorkomende meldingen: raciale criteria 37,5 percent, handicap en gezondheidstoestand 23,7 percent, geloof 18,7 percent, leeftijd 6,2 percent en seksuele geaardheid 6,1 percent. Omdat de meldingsbereidheid nog altijd laag is, wil de minister blijven inzetten op een onafhankelijke, laagdrempelige, krachtvolle en kwaliteitsvolle behandeling van discriminatiemeldingen.

2. Aandacht voor Gelijke Kansen in de beleidsnota's van collega-ministers

De minister geeft een aantal voorbeelden van beleidsnota's van andere ministers waarin gelijke kansen als horizontale bevoegdheid ter harte worden genomen. In de beleidsnota Sport van minister Muyters gaat het om de actieplannen seksuele diversiteit en de samenwerking met EVA Toegankelijk Vlaanderen om de sportinfrastructuur zo toegankelijk mogelijk te maken. In de beleidsnota's van minister Gatz worden eveneens informatie- en bewustmakingsprojecten rond

seksuele diversiteit genoemd naar aanleiding van toenemend homofob geweld in de hoofdstad, terwijl hij bij de vernieuwing van jeugdverblijfcentra aandacht geeft aan de toegankelijkheid voor kinderen en jongeren met een beperking.

In zijn beleidsnota heeft minister-president Bourgeois, net zoals zichzelf de 29 Yogyakarta-beginselen opgenomen en verzekert hij – naast zijn actieve buitenlandse rol – als regeringsleider de naleving te zullen bewaken. In Media wordt de aanpak van stereotiepe beeldvorming en de inventarisatie van goede praktijken aangekondigd, maar ook de voorbeeldfunctie van de openbare omroep vernoemd. Minister Vandeurzen heeft het over aandacht voor armoede in de ouderenzorg, maar ook voor holebi's, transgenders en mensen met een andere culturele achtergrond. Hij wil eveneens inzetten op de strijd tegen homo-, transfoob, eer-gerelateerd en seksueel geweld, oudermishandeling, stalking en mensenhandel, en heeft aandacht voor holebi's en transgenders in het preventief gezondheidsbeleid.

3. Strategische en operationele doelstellingen

3.1. Een samenleving waar gelijkwaardigheid, gelijke kansen en respect centraal staan

Met de open coördinatiemethode integreert de Vlaamse Regering een gelijke-kansenperspectief in alle Vlaamse beleidsdomeinen en beschikt ze over een instrument voor de realisatie van gezamenlijke doelstellingen. Doelen zijn niet-stereotiepe beeldvorming, integrale toegankelijkheid, een geweldloze samenleving, en het wegwerken van loopbaan- en loonkloof. Dat er op sommige terreinen raakvlakken zijn met de Federale Regering, ontslaat de Vlaamse niet van haar verantwoordelijkheid ten aanzien van bijvoorbeeld de werkgevers.

In de strijd tegen stereotyperende beeldvorming worden veralgemeningen aangepakt die individuen en groepen onrecht aandoen en die hun kansen in de samenleving limiteren. De minister noemt gender, seksuele identiteit, handicap, leeftijd, herkomst en rolverdeling. De Vlaamse Regering heeft een belangrijke rol in de bewustmaking en de samenwerking met de media. Om stereotiepe ordeningsmechanismen weg te werken, waarin vaste ideeën en verwachtingen over vrouwelijkheid en mannelijkheid al te sterk bepalen hoe burgers hun leven uitbouwen, zet de minister in op de genderklik. Omdat het onderwijs daarin een belangrijke rol speelt, wil de minister inzetten op sensibilisering, bijvoorbeeld via de studiekeuze.

De zorgtaken binnen het gezin moeten beter worden verdeeld. De minister vermeldt ook de te weinig bekende mogelijkheid van de solidariteitsclausule in de notariële akte. Wie niet koos voor een carrière, maar voor zorgtaken in zijn gezin, kan dan bij een echtscheiding gecompenseerd worden.

In de strijd tegen het geweld is overleg met andere beleidsniveaus nodig. Het gaat zowel om preventie als bestrijding van geweld, maar ook om gepaste nazorg voor de slachtoffers. De minister maakt duidelijk dat ze alle vormen van geweld bedoelt: intra-familiaal geweld in welke richting dan ook, genitale verminking, seksueel geweld, kinder- en ouderenmishandeling, eer-gerelateerd geweld, homo- en transfoob geweld, stalking en mensenhandel.

3.2. Een volwaardige maatschappelijke participatie

De minister wil inzetten op algemeen welbevinden, waarbij iedereen volwaardig lid is van de maatschappij, het middenveld ondersteund wordt en de 29 Yogyakarta-beginselen worden gehanteerd. Concrete acties zijn: de beleidsparticipatie van personen met een handicap, onderzoek naar het welbevinden van

kinderen die opgroeien bij holebi- of transgenderouders, genderbewuste en holebi-vriendelijke schoolomgevingen, de vernieuwing van jeugdverblijfcentra en ouderenvoorzieningen, en de aanvaarding van holebi's en transgenders in de sportwereld.

Wat toegankelijkheid betreft, vernoemt de minister EVA Toegankelijk Vlaanderen, de databank Toegankelijk Vlaanderen en Universal Design. Met dat laatste wordt ingezet op het bewustwordingsproces bij architecten en ontwerpers. Verder vermeldt ze de stedenbouwkundige toegankelijkheidsverordening, toegankelijke dienstverlening, toegankelijke informatie, communicatie en digitalisering.

3.3. Bestrijden van discriminatie

Naast het proactieve gelijkheidsbeleid om de achterstellingsmechanismen weg te werken, werkt de minister ook een non-discriminatiebeleid uit. Bij de strijd tegen feitelijke discriminatie heeft ze specifieke aandacht voor leeftijd en verwacht ze ook van haar collega's een non-discriminatiereflex. Het Vlaamse beleid ter zake komt tot stand in samenwerking met een aangewezen onafhankelijk orgaan. De evaluatie van het interfederale gelijkheidscentrum zal gebeuren in de schoot van het Vlaams Parlement. In afwachting wordt het mandaat van de Vlaamse ombudsman uitgebreid met de klachtenbehandeling inzake gender. Met het oog daarop wordt het decreet zo vlug mogelijk aangepast.

In 2011 verbond Vlaanderen zich ertoe om een nationale mensenrechteninstelling op te richten, die voldoet aan de Principes van Parijs: onafhankelijkheid, pluralistische samenstelling en een breed mensenrechtenmandaat. Wetende dat momenteel geen enkele instelling daaraan voldoet, acht de minister het belangrijk deze verbintenis na te komen, maar ze wil niet vooruitlopen op de genoemde evaluatie.

II. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

1. Standpunt van mevrouw Sabine de Bethune

Mevrouw *Sabine de Bethune* leest in de pers dat België het meest vrouwvriendelijke land ter wereld is. België heeft volgens een onderzoek een sterk juridisch stelsel dat vrouwen beschermt en vrouwen zijn steeds beter vertegenwoordigd in de politieke besluitvorming. Op basis daarvan benoemt de OESO België tot meest vrouwvriendelijke land ter wereld. Toch is er nog veel werk aan de winkel, zo zegt de minister ook in haar beleidsnota. De loonkloof is bijvoorbeeld nog aanzienlijk.

2015 wordt een bijzonder jaar voor de gelijke kansen. In maart blikte de VN terug op de twintig jaar sinds de vierde wereldvrouwenconferentie van Peking. Dan zal een stand van zaken worden opgemaakt met de vorderingen, de knelpunten en de prioriteiten, alsook bakens worden gezet voor de toekomst. Vorig jaar heeft België daartoe een verslag ingediend bij de VN. Vlaanderen heeft daaraan bijgedragen maar allicht is het, gezien de verkiezingen, niet besproken in het parlement of door de regering. Na de zomer komt er dan een evaluatie van vijftien jaar millenniumdoelstellingen, die daarop omgevormd worden tot duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen. Ook daarin zullen alle ongelijkheden, ook de grote kloof tussen man en vrouw, aangepakt worden. Het Vlaamse gelijkheidsbeleid moet passen in die internationale ontwikkelingen. De beleidsnota vermeldt echter geen internationale benchmarking. Hoe zal Vlaanderen zich inschrijven in het beleid van de Verenigde Naties? Zal de minister deelnemen aan de vergadering in New York van begin 2015?

Een beleidsnota is misschien per definitie vaag, maar het is vreemd dat bepaalde punten van het regeerakkoord niet in de beleidsnota worden vermeld, zoals het actieplan om de loopbaan- en loonkloof weg te werken. Ook de passage over gelijke kansen voor senioren komt niet terug in de beleidsnota.

Werken de open coördinatiemethode en de quickscan naar behoren? Zijn er regelmatig evaluaties? Een federale wet verplicht genderbudgetting maar de uitwerking is beperkt tot een handleiding en een paar experimenten. Wallonië zou verder staan, maar Vlaanderen heeft er nog niets mee gedaan. Nochtans is het een noodzakelijk instrument om na te gaan of de beleidsmiddelen gelijk verdeeld worden, zeker in periodes van besparing. Het is ook nodig om te verantwoorden waarom er eventueel verschillen zijn. Het Vrouwenoverlegcomité en de Vrouwenraad hebben naar aanleiding van de vrouwendag een nota uitgebracht waarin ze aantonen dat de besparingsmaatregelen van de verschillende beleidsniveaus, vrouwen meer raken dan mannen.

Mevrouw de Bethune betreurt dat de provincies zich niet meer mogen inlaten met persoonsgebonden aangelegenheden. De Vlaamse provincies hebben de voorbije jaren nochtans een interessant gelijkekansenbeleid ontwikkeld, bijvoorbeeld tegen geweld. In 2015 wordt het budget van 45.000 euro voor provinciale genderwerking overgeheveld naar de algemene middelen. Hoe wordt de continuïteit van het beleid gewaarborgd?

De minister zal in kaart brengen of, conform het MEP-decreet, mannen en vrouwen evenwichtig participeren aan de advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid. Vlaanderen heeft jaren vertraging opgelopen, het is dus uitkijken naar de resultaten alsook de bijsturingsmaatregelen die de minister zo nodig zal nemen. Hoe zal de minister evolueren naar de ambitieuze streefcijfers van minstens 40 procent vrouwen in het midden- en topkader van de Vlaamse administratie? Ook de leidinggevende functies in de ministeriële kabinetten blijven nog ver van die 40 procent. Zo is slechts een derde van de adjunct-kabinetschefs een vrouw.

Mevrouw de Bethune steunt het pleidooi van de minister voor een geweldloze samenleving. Het nieuwe nationale actieplan is dan ook een goede zaak en de samenwerking tussen de beleidsniveaus is er op vooruit gegaan. Toch is een uitbreiding van dat plan nodig, tot de domeinen seksueel geweld en geweld op straat. België hinkt immers achterop bij de andere Europese landen inzake de goede behandeling van verkrachttingsaangiftes. Ook al is dat een federale bevoegdheid, er zijn zeker raakpunten met het Vlaamse beleid.

Volgens het regeerakkoord komt er een actieplan voor de aanpak van de loopbaan- en loonkloof. De beleidsnota vermeldt dat echter niet. De loopbaan-kloof wordt enkel aangepakt door de studiekeuzes te beïnvloeden en door een betere samenwerking met de ministers van Onderwijs en Werk. De minister moet meer ambitie tonen, misschien met een ruimer actieplan? In de beleidsnota's van de minister van Economie, Werk en Wetenschap staat noch het actieplan, noch het loonkloofprobleem vermeld. Dat verontrust de spreker. Ze moedigt de minister aan de locomotief te zijn voor gendergelijkheid.

Maatregelen om de tewerkstellingskansen en -graad van kwetsbare groepen, alleenstaande ouders, herintreedsters, mensen in armoede en vooral vrouwen met een migrantenachtergrond te bevorderen, worden in de operationele doelstellingen weinig geconcretiseerd. Wellicht worden die plannen later ontwikkeld, maar mevrouw de Bethune zou het boeiend vinden als de minister haar nu al meer informatie zou kunnen geven.

De minister focust de operationele doelstelling over algemeen welbevinden voornamelijk op de doelgroep LGBT. De andere problemen van die doelgroep mogen echter niet uit het oog worden verloren. Naar aanleiding van de Transgender Remembrance Day, heeft het federale Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen een nieuw interfederaal actieplan tegen discriminatie van transgenders aanbevolen. Mevrouw de Bethune hoopt dat de beleidsniveaus daarvoor de handen in elkaar zullen slaan.

De minister benadrukte terecht het belang van het middenveld en de midden-groepen, die zo essentieel zijn voor de beleidsuitvoering, maar ook om de geesten te doen rijpen en mensen te verenigen. Bij de begrotingsbesprekingen kondigde de minister aan met de verschillende organisaties te overleggen over een meerjarenperspectief voor subsidiëring bij de begrotingscontrole. Is dat overleg gaande? Zo ja, hoe verloopt het? De minister heeft zich ertoe verbonden de personeelssubsidies te handhaven, maar enkel te snoeien in de werkingskosten. Hoe kan de minister dat garanderen voor organisaties die geen onderscheid maken tussen personeels- en werkingskosten?

2. Standpunt van de heer Piet De Bruyn

Iedereen is het erover eens dat wetten en decreten essentieel zijn om gelijkheid en rechtvaardigheid te waarborgen. Maar daarmee is voor de heer *Piet De Bruyn* niet alles gezegd. Vaak moet strijd geleverd worden tegen praktijken die diepgeworteld zijn en die niet eens als belemmerend, stereotyperend, laat staan kwetsend of discriminerend worden ervaren. Vaak gaat het om een mentaliteit ingebakken van kindsbeen af. Het is dan ook positief dat er een zekere continuïteit in het beleid is. Een mentaliteitswijziging is immers een werk van lange adem. Continuïteit in het beleid is goed, maar bijsturen waar onvoldoende resultaten geboekt zijn, is noodzakelijk.

De heer De Bruyn verwacht van de minister van Gelijke Kansen dat ze haar coördinerende bevoegdheid onverkort aanwendt om, zo nodig, andere ministers te wijzen op hun verantwoordelijkheid om ongelijke kansen in hun beleidsdomeinen weg te werken. Pas bij een tweede lezing kreeg de spreker de structuur van de beleidsnota door, niet langer ingedeeld volgens belangengroepen, maar wel volgens horizontale lijnen, zoals strijd leveren tegen stereotype beeldvorming en het wegwerken van discriminatie, waarbinnen vervolgens voor elke doelgroep specifieke acties en plannen worden ontwikkeld.

In haar toelichting wees de minister terecht op het belang van samenwerking, tussen de beleidsdomeinen, ministers en administratie, maar ook met het middenveld dat over heel wat kennis beschikt. Ook een goede samenwerking met de andere beleidsniveaus, federaal en lokaal, is wezenlijk.

Bij de toelichting van de eerste strategische doelstelling 'een samenleving waar gelijkwaardigheid, gelijke kansen en respect centraal staan', heeft de minister gewezen op initiatieven die op haar instigatie in de beleidsnota's van andere ministers opgenomen zijn. Dat geeft de parlementsleden de kans de uitvoering van die aspecten van nabij te volgen.

In het gelijkekansenbeleid blijft de strijd tegen stereotypering essentieel. Het is logisch dat mensen gebruik maken van concepten en van werkbare voorstellingen. Dat houdt echter het gevaar in van beperkende en kwetsende vooroordelen over vrouw/man, holebi's en transgenders, personen met een beperking of van een andere herkomst. De minister wijst op de belangenrijke rol van de media en verwijst naar de expertendatabank om een bijdrage te leveren. Die databank wordt echter weinig gebruikt. Hoe denkt de minister daarin verandering te

brenge? Wordt die databank ondertussen al gebruikt in de opleiding journalistiek?

De minister wil ook ordeningsmechanismen wegwerken. De Genderklik heeft al wat resultaten afgeworpen maar is nog lang geen gemeengoed. De beleidsnota gaf sommigen de indruk dat de minister daar niet zoveel belang aan hecht. Kan de minister dan ook verduidelijken hoe ze de Genderklik wil bekendmaken, enkel bij professionelen of ook bij het grote publiek?

Volgens een rapport van de OESO is België het vrouwvriendelijkste land ter wereld. De minister ziet dat gelukkig heel wat waarheidsgetrouwer. Ze zet terecht in op een broodnodige mentaliteitswijziging. De sociaaleconomische positie van vrouwen is immers nog altijd minder sterk of stabiel dan die van mannen. Is het evaluatierapport van het gewijzigde MEP-decreet al bekendgemaakt? Zo neen, wanneer dan wel? Zo ja, wat zijn de voornaamste conclusies?

De kinderrechtencommissaris wijst erop hoe belangrijk het is op jonge leeftijd ordeningsmechanismen te bestrijden en suggereert dat ook van commerciële actoren te verwachten. Ziet de minister daar mogelijkheden toe?

Het streven naar een geweldloze samenleving klinkt misschien naïef, maar het is belangrijk daarop te blijven inzetten. De minister zal alle actoren samenbrengen om daar acties voor uit te werken. Zal dat ad hoc gebeuren of in een duurzame structuur? Ziet de minister daar een rol in weggelegd voor het Vlaams Vredesinstituut?

Het interfederaal actieplan tegen homofoob en transfoob geweld en het actieplan tegen homofobe en transfobe discriminatie van de vorige regeerperiode geven het duidelijke signaal dat de maatschappij geweld en discriminatie onaanvaardbaar vindt. Relevant is ook dat de plannen voor het eerst in kaart brachten wat gebeurt op lokaal, Vlaams en federaal niveau en dat er afspraken gemaakt werden om de informatie te blijven uitwisselen en waar mogelijk te streven naar een betere integratie. Beide plannen zijn aan evaluatie en herformulering toe. Het is cruciaal dat ook de Vlaamse overheid daar een actieve rol in speelt. Kan de evaluatie ook op de commissieagenda worden geplaatst?

Sp.a heeft gefulmineerd tegen de veiligheidsgids voor holebi's, wat de heer De Bruyn verbaast omdat het een initiatief is dat gelanceerd is door minister Smet in samenspraak met de holebi-beweging. Hij nodigt de minister uit om eventuele onduidelijkheden met wat meer uitleg weg te werken. Wanneer zal de gids uitkomen en hoe zal hij verspreid worden?

Voor de tweede strategische doelstelling over 'een volwaardige maatschappelijke participatie' focust de minister terecht op spreken met de doelgroep en niet alleen over de doelgroep, hoewel ze uiteraard zelf de politieke eindverantwoordelijkheid behoudt. Inzake de participatie van holebi's en transgenders is de heer De Bruyn zeer tevreden over de mensenrechtenbenadering. Conform de Yogyakarta-beginselen worden geen bijzondere voorrechten gevraagd, maar algemene mensenrechten die helaas nog al te vaak niet gelden voor holebi's en transgenders. Belangrijk is dat ook de minister-president die beginselen expliciet vermeldt, wat de spreker als een coördinerende verwezenlijking ziet. Hij vraagt de minister die beginselen te hanteren in haar buitenlandse contacten, ook binnen Europa.

De minister laat zich lovend uit over de samenwerking met het beleidsdomein Onderwijs. De heer De Bruyn wijst echter op de uitdagingen voor een betere samenwerking met de beleidsdomeinen Werk en Welzijn. Dat er al mooie initiatieven zijn, illustreert de recente brochure voor werknemers, over

transgenders op de werkvloer. Het Transgender Infopunt levert met relatief weinig mensen en middelen zeer goed werk. De aangekondigde evaluatie zal dat vast aantonen. De spreker rekent dan ook op voortzetting van de ondersteuning. Dat mag uiteraard niet louter een zaak zijn van het gelijkheidskansenbeleid, ook het welzijnsbeleid moet verantwoordelijkheid nemen.

Volwaardige maatschappelijke participatie voor personen met een beperking is nog een grote uitdaging, niet alleen het verbeteren van fysieke toegankelijkheid maar algemeen ook de toegankelijkheid van informatie. Er zijn heel wat goedbedoelde initiatieven maar ze zijn behoorlijk versnipperd. Misschien kan de minister, die ook bevoegd is voor binnenlands bestuur, een en ander beter stroomlijnen en goede praktijken ruimer bekendmaken bij gemeenten. De minister heeft het zelf over het promoten van het Universal Design. Hoe gebeurt dat? Via de architectenopleidingen en de beroepsverenigingen, of ook nog op andere wijzen? Digitalisering biedt grote voordelen, maar niet iedereen vindt er aansluiting bij. Dat bleek ook bij de beleidsnota Armoedebestrijding. Het is aangewezen dat de minister in voldoende alternatieven voorziet.

Het 'bestrijden van discriminatie', de derde strategische doelstelling, is een grondslag van de democratie, zoals de minister terecht zegt. Berusten in de realiteit dat racisme en discriminatie nog niet tot het verleden behoren, kan niet. De overheid moet bijsturen, maar ook bestraffen. Discriminatie op basis van leeftijd is een nieuw beleidsaccent. Op de arbeidsmarkt is dat evident, maar ziet de minister ook andere voorbeelden?

Wanneer zal het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme worden geëvalueerd? Klopt het dat het samenwerkingsakkoord loopt tot 2016? En hoe zal de minister het parlement betrekken bij de evaluatie?

De ombudsman zal voortaan ook klachten op basis van gender behandelen, waarvoor hij geen bijkomende middelen krijgt. Ook het middenveld stelt daar vragen over. Kan de minister haar visie geven?

3. Standpunt van mevrouw An Moerenhout

Mevrouw *An Moerenhout* informeert of de minister de waarde erkent van de provinciale Roze Huizen, die holebi's en transgenders begeleiden, advies vertrekken aan lokale overheden en het gelijkheidskansenbeleid mee uitvoeren. Is er reeds overleg geweest en zo ja, wat is het resultaat?

De minister omschrijft treffend de fenomenen van discriminatie en achterstelling, maar zegt te weinig hoe ze die denkt te bestrijden. Haar analyse dat discriminatie nog te vaak voorkomt, is terecht, maar de daaraan gekoppelde strategische doelstellingen zijn te miniem.

De Meldpunten Discriminatie leveren goed werk, maar verbetering is mogelijk. Niet alleen zijn er te weinig meldpunten, de medewerkers krijgen ook te weinig tijd voor bepaalde taken, zoals opvolgen, netwerken en naambekendheid verwerven. De minister zegt zelf dat niet alle klachten bij de meldpunten terechtkomen. Is ze het ermee eens dat meer mensen hun weg naar de meldpunten dienen te vinden? Weet ze waarom bepaalde mensen die weg niet vinden? Zal ze initiatieven nemen om de meldingsbereidheid te laten toenemen? In de beleidsnota staat alvast dat de meldpunten onvoldoende naambekendheid hebben. Hoe zal de minister dat aanpakken?

Het enige meldpunt in Vlaams-Brabant bevindt zich in Leuven. Dat de meldpunten nu onder het interfederaal centrum zullen vallen, is misschien de ideale

gelegenheid om er eentje op te richten in de Vlaamse Rand, zoals al lang gevraagd wordt. Zal de minister onderzoeken of er voldoende draagvlak is voor dat meldpunt of voor extra meldpunten in andere steden? En zo ja, zal ze die dan ook oprichten?

Naast een sensibiliserende, is er ook een meer proactieve aanpak nodig. Dat kan door alle relevante inspectiediensten te laten optreden tegen discriminatie of door praktijktesten te voeren. In Brussel worden dergelijke testen ondertussen gedaan, is de minister bereid dat ook in Vlaanderen te doen?

4. Standpunt van mevrouw Els Robeyns

Mevrouw *Els Robeyns* acht ook in tijden van besparing een sterk gelijkekansenbeleid nodig om onverdraagzaamheid, verzuring, holebi- en transfobie en seksisme tegen te gaan, om iedereen een menswaardig bestaan te garanderen. Positief is dat de minister bereid is een tweesparenbeleid te voeren en dat ze participatie belangrijk vindt. Hoe de minister de participatie ziet, en of ze structureel verankerd wordt, blijkt minder duidelijk uit de beleidsnota. Kan de minister een en ander verduidelijken?

Daarnaast zijn de horizontale maatregelen zeer positief. Achterstellingen manifesteren zich immers in zowat alle aspecten van het maatschappelijke leven. Werken aan gelijke kansen vraagt bijgevolg een beleidsdomeinoverschrijdende aanpak. Het is dan ook positief en noodzakelijk dat gelijke kansen in meerdere beleidsthema's terugkomen.

Het valt op hoe kort de beleidsnota wel is: zonder de omgevingsanalyse en de citaten uit het regeerakkoord, welgeteld zes pagina's. Daarnaast blijven de doelstellingen en maatregelen erg vaag en algemeen. Hoewel de minister het heeft over gedeelde verantwoordelijkheden van de voltallige regering en horizontale, transversale bevoegdheden inzake gelijkekansenbeleid, blijft het onduidelijk hoe ze haar transversale bevoegdheden zal uitvoeren en waar haar eigen verantwoordelijkheid ligt. Wat doet de minister zelf en waar gaat ze coördineren?

De minister is geen voorstander van bindende quota, maar wel van meer vrijblijvende streefcijfers, wat de vraag doet rijzen hoe die hardgemaakt zullen worden. Hoe denkt de minister er bijvoorbeeld voor te zorgen dat tegen 2020 tien percent van de Vlaamse ambtenaren bestaat uit mensen met een migratieachtergrond? Vandaag bedraagt het aandeel van deze groep slechts drie percent. Of is dat streefcijfer door de nieuwe definitie van mensen met een migratie enkel oogverblindend? Vanaf 2016 tellen immers alle niet-Belgen mee in de diversiteitsstatistieken, bijvoorbeeld ook de Nederlanders, en niet zoals vandaag enkel de niet-Europese burgers.

Ook het streven naar een geweldloze samenleving blijft bij vage voornemens. Geen poging om in de Vlaamse bevoegdheidsdomeinen de straffen op discrimatoir geweld te verhogen, enkel wachten op een nieuw interfederaal actieplan tegen homofoob en transfoob geweld en een gids die tips geeft aan de doelgroep om geweldsituaties te vermijden. Met het woord 'vermijden' suggereert de minister dat de slachtoffers verantwoordelijkheid dragen voor het geweld, wat voor mevrouw Robeyns onaanvaardbaar is. Ze gaat ervan uit dat het niet de bedoeling was van de minister, en vraagt haar dat recht te zetten. Naast holebi's en transgenders zijn ook vrouwen slachtoffer van geweld. Het is dan ook wenselijk dat de minister het nationale actieplan tegen geweld op vrouwen van nabij zal volgen.

De stereotiepe beeldvorming over mannen en vrouwen tegengaan is niet alleen een doelstelling in de beleidsnota Gelijke Kansen, maar ook in de beleidsdomeinen Welzijn en Onderwijs. De kinderrechtencommissaris stipt echter aan dat ook andere sectoren zoals de media en de reclame misschien nog een grotere impact hebben op beeldvorming, en dat vanaf jonge leeftijd. Zal de minister een poging doen om commerciële actoren die zich richten tot kinderen en jongeren, te bereiken?

De minister reduceert de loonkloof grotendeels tot een loopbaankloof. Ze legt het accent op de beïnvloeding van studiekeuzes en neemt zich voor samen te werken met de ministers van Onderwijs en Werk. Het is verontrustend als er in die beleidsnota's niets over terug te vinden is. De loopbaankloof is voor het lid geen zaak van onderwijs en arbeidsmarkt alleen, maar van verschillende beleidsdomeinen en -niveaus. Ze vraagt dan ook om een gecoördineerd actieplan met de federale overheid en de andere deelstaten om de loon- en loopbaankloof aan te pakken.

Mevrouw Robeyns betreurt dat de gendermechanismen in de regelgeving, de hervormingen, besparingen, instellingen, organisaties en onderzoek in de beleidsnota buiten schot gelaten worden. Het accent ligt te sterk op de verantwoordelijkheid van het individu of de kansengroep zelf om de uitsluitingsmechanismen te remediëren, terwijl die vooral structureel in het beleid zijn ingebed. Ze vraagt de minister met argusogen te kijken naar de effecten van de besparingen op de gelijkheid man/vrouw. Hoe zal de minister de loonloopbaankloof aanpakken als er minder middelen zijn? Mevrouw Robeyns maant de minister aan elke beleidsmaatregel te genderscreenen.

Het valt op hoe in de operationele doelstellingen van de beleidsnota onderdelen van het regeerakkoord verdwenen zijn of niet verder uitgewerkt worden. Wat gebeurt er bijvoorbeeld met het Vlaams actieplan voor de aanpak van de loopbaan- en loonkloof tussen vrouwen en mannen, een beleid ter ondersteuning en gelijke verdeling van gezin, zorg, huishouden, betaalde arbeid en vrije tijd?

De horizontale maatregelen voor holebi's en transgender zijn positief. Andere beleidsnota's besteden terecht aandacht aan de problemen. De minister zegt wel het waardevolle Transgender Infopunt en de Holebifoon te evalueren, maar waarom spreekt ze niet over een structurele ondersteuning?

Mevrouw Robeyns dringt aan op meer duidelijkheid over de plannen om kinderopvang, onderwijs, cultuur en sport meer toegankelijk te maken voor kinderen met een beperking, en over de brug die de minister hierbij wil slaan naar armoedebestrijding. De minister wil erop toezien dat sleuteldomeinen voldoende toegankelijk zijn, ook voor mensen die vandaag onvoldoende zicht hebben op hun rechten. Wie bedoelt de minister daarmee?

Discriminatie moet absoluut bestreden worden. In het hoofdstuk daarover staat enkel een strategische en geen operationele doelstellingen. Wil dat zeggen dat de minister zelf weinig of niets zal doen?

Volgens de beleidsnota is het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme bevoegd voor de behandeling van discriminatieklachten. Het samenwerkingsakkoord dat werd afgesloten op 12 juni 2013 zal geëvalueerd worden door het Vlaams Parlement. Omdat er geen instantie bevoegd is voor discriminatiemeldingen op grond van geslacht en (trans)gender met betrekking tot regionale bevoegdheden, zullen de diensten van de Vlaamse ombudsman zich voortaan buigen over dergelijke klachten. De Vlaamse ombudsman heeft daarover momenteel geen enkele expertise. Hij behandelt enkel klachten over een Vlaamse overheidsdienst. Bovendien mag de

klacht enkel gaan over feiten van maximaal een jaar oud. Verschillende organisaties uit het middenveld vragen zich daarom terecht af of de bevoegdheden van de Vlaamse ombudsman voldoende verruimd zullen worden om alle discriminatieklachten te onderzoeken? Zal de ombudsdienst discriminatieklachten in de eerste lijn behartigen? Zal de dienst zich eventueel burgerlijke partij kunnen stellen? Zou het omvormen van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen tot een interfederale instelling geen betere en duurzamere oplossing zijn?

Het baart mevrouw Robeyns zorgen dat de beleidsnota met geen woord rept over gelijke kansen op provinciaal of gemeentelijk niveau. De provincies mogen binnenkort geen persoonsgebonden bevoegdheden meer uitoefenen, maar hun gelijkekansenbeleid wordt duidelijk niet door Vlaanderen overgenomen. De afstand tussen het Vlaamse gelijkekansenbeleid en dat van de regio's en steden en gemeenten is zeer groot. Het meest actieve niveau, de provincie, heeft heel wat expertise over gelijke kansen en kon als regisseur op regionaal vlak heel wat initiatieven coördineren en stimuleren, met inbegrip van bovenlokaal overleg en afstemming. Wie gaat dit overnemen?

In Limburg zijn er al meer dan vijftien jaar officiële provinciale adviesraden actief voor gender en gelijke kansen voor vrouwen en mannen, voor personen met een handicap en voor holebi's en transgenders. Samen vertegenwoordigen deze raden meer dan 60 verenigingen en organisaties met als doelstelling expertise uitwisselen en afstemming, beleidsadvisering en belangenbehartiging. Bij het schrappen van de persoonsgebonden bevoegdheden van de provincies hebben ze de minister een brief geschreven en haar om een onderhoud gevraagd. Zij betreuren immers dat alle netwerken, acties, vormingen, studiedagen en sensibiliseringscampagnes van de provinciale diensten Gelijke Kansen worden afgeschaft. Zij zijn ervan overtuigd dat initiatieven van Gelijke Kansen Vlaanderen niet zullen doorsijpelen tot in alle gemeenten en nooit alle waardevolle inspanningen kunnen vervangen die door de provincies worden geleverd. De lokale besturen geven zelf ook het signaal dat zij niet over voldoende middelen of expertise beschikken om zelf een actief gelijke kansenbeleid uit te bouwen. Voor een gelijkekansenbeleid op lokaal niveau is er duidelijk een tussenniveau nodig.

Heeft de minister ondertussen al een onderhoud gehad met het middenveld? Zo ja, wat is het resultaat? Hoe neemt Vlaanderen het huidige provinciale gelijkekansenbeleid over? Hoe en waar wordt de expertise van de provinciale ambtenaren Gelijke Kansen ingeschakeld? Wat zullen de gemeenten overnemen en krijgen ze daar middelen voor? Wie verschaft de lokale besturen de nodige knowhow en expertise? Wie faciliteert en coördineert voortaan bovenlokaal overleg en afstemming? Hoe ziet de minister de participatie van de gelijkekansen-doelgroepen aan het beleid? Hoe garandeert de minister dat de provincies zonder grote steden op dezelfde manier bediend zullen worden als een provincie met een grote stad zoals Antwerpen of Gent? In welke mate zullen er vanuit Gelijke Kansen Vlaanderen, provinciale, bovenlokale en lokale gelijkekanseninitiatieven gesubsidieerd worden?

5. Standpunt van mevrouw Ann Brusseel

Mevrouw *Ann Brusseel* weet dat het leven voor sommigen moeilijk is om wat ze zijn en niet om wat ze doen. Niet hun keuzes, maar hun uiterlijk beperkt hun kansen in het leven. Voor hen is het gelijkekansenbeleid van het grootste belang. Uit het budget blijkt echter dat gelijke kansen meer als een ingesteldheid en visie gezien worden dan als een centenkwestie. Toch zijn centen nodig om een beleid te voeren. Mevrouw Brusseel staat achter de visie van de beleidsnota, maar had graag wat meer concrete actiepunten gezien, bijvoorbeeld over de aanpak van

discriminatie. Allicht zal een en ander met het vorderen van de regeerperiode duidelijker worden.

Gezien haar horizontale bevoegdheid moet de minister een proactieve rol spelen en haar collega-ministers frequent aanporren tot concrete maatregelen. Mevrouw Brusseel juicht toe dat de minister beleid wil voeren met in plaats van over de kwetsbare groepen. Ook hierin moet ze samen met haar medeministers aan de kar trekken. Positief is alvast dat er een koppeling komt tussen homofobie en transfoobie geweld en het domein Welzijn. Tegelijk stelt de spreker samen met gavia vast dat een categoriale aanpak nodig blijft. Ze hoopt dat de kritiek van de vorige regeerperiode volledig weerlegd wordt.

Na de zesde staatshervorming heeft Vlaanderen meer kansen om zelf initiatieven te nemen om de loopbaankloof te dichten. Hopelijk slaagt de minister hierin.

Een beleid met kwetsbare groepen maakt een beleid over kwetsbare groepen niet overbodig, onder meer om problemen te detecteren en kansgroepen af te bakenen op basis van studie en onderzoek. Gezien de omvang van racisme en discriminatie is het nodig de oorzaken in kaart te brengen. In het beleid van de minister blijft de groep van de allochtonen onderbelicht. Nochtans vinden zij moeilijker werk, niet alleen de lager- maar ook de hogeropgeleiden. Hoe zal de minister die discriminatie bekampen? En zal ook in de voortgangsmeting dat verband explicieter gemaakt worden?

Daarnaast vraagt mevrouw Brusseel aandacht voor een onbesproken groep, met name de alleenstaanden, al dan niet met kinderen. Velen hebben het moeilijk om rond te komen, ook omdat heel wat zaken duurder zijn voor alleenwonende personen. Sociale woningen worden aanbodgericht gebouwd, gebaseerd op het klassieke vierpersonegezin, waardoor er te weinig woningen zijn voor de nochtans grote en groeiende groep alleenstaanden op de wachtlijst.

Een ander belangrijk aspect van de gelijke kansen is het recht op zelfontplooiing en zelfbeschikking. Vooral bij mensen met een handicap is het beleid te veel gericht op zorg en te weinig op integratie: bijvoorbeeld kansen op de arbeidsmarkt. De minister kan de andere ministers daartoe aansporen, maar dient ook de gehandicapten en hun vertegenwoordigers te betrekken bij dit activeringsbeleid.

Beleid is gestoeld op de regel, niet op de uitzonderingen. Vanzelfsprekend moeten huismannen opboksen tegen vooroordelen, maar huisvrouwen blijven de meest kwetsbare groep. Mevrouw Brusseel prefereert dan ook vrouwen ervoor te behoeden om ondoordacht te kiezen voor een bestaan als huisvrouw, dan mannen te stimuleren om huisman te worden. Gezien het feit dat twee op drie huwelijken mislukken, is het statuut van huisman of huisvrouw een sociale tijdbom.

Voorheen is de combinatie werk-zorg veel te eenzijdig gericht geweest op de combinatie niet-werk-zorg. Het is nodig om precies de combinatie van werk en zorgtaken te stimuleren. Dat de regering ervoor kiest om dienstencheques met fiscale aftrek te behouden voor werkenden, is dan ook een noodzakelijke optie. Hopelijk zal de minister mee waken over het voornemen van de regering om te komen tot één nieuw stelsel van zorgverlof.

Vlaanderen heeft al een lange weg afgelegd naar meer verdraagzaamheid tegenover holebi's en transgenders. Uit onderzoek blijkt dat algemeen aanvaard is dat ze gelijke rechten hebben. Helaas toont de Vlaming ook een ander gezicht. Een derde van de Vlamingen vindt dat er in de samenleving te veel aandacht gaat voor holebiseksualiteit en dat holebi's niet zo 'overdreven moeten doen'. Een

derde van de mensen neemt aanstoot aan twee mannen die elkaar in het openbaar zoenen, terwijl slechts 15 percent dat doet bij een man en een vrouw. Dat bewijst dat er toch nog heel wat vooroordelen zijn. Het onderwijs neemt al initiatieven, maar in de sport zijn de vooroordelen groot. Het laatste roze taboe blijft, ondanks de inspanningen. De toolkit voor de voetbalsector komt geen moment te vroeg. De media deden al heel wat inspanningen, maar domme moppen over homo's zijn nog altijd mainstream onder jonge kinderen.

Mevrouw Brusseeel vraagt de minister om de acties voor suïcidepreventie van de minister van Welzijn goed te volgen, in het bijzonder hun effecten bij lesbische meisjes. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag heeft mevrouw Brusseeel begrepen dat er heel wat gedaan wordt, maar volgens de holebi-organisaties volstaan die acties niet. De oudere holebi's kampen dan weer vaak met eenzaamheid, maar lijden ook onder de heteronormativiteit van rust- en verzorgingstehuizen. Velen vrezen de reacties van de medebewoners. Wie wel uit de kast kwam, klaagt erover dat twee mannen, zelfs een koppel, geen kamer mogen delen in heel wat rust- en verzorgingstehuizen. Mevrouw Brusseeel pleit ervoor om de reglementen van rust- en verzorgingstehuizen te screenen op discriminatie, maar ook om het personeel – ook het keuken- en schoonmaakpersoneel – op te leiden voor een beter omgang met holebi's.

De minister heeft oog voor de doelgroep in de doelgroep, bijvoorbeeld allochtone holebi's. Religie kan inderdaad een belemmerende invloed hebben op de holebi-seksualiteit. De minister kondigde voorts enkele projecten tegen homofoob geweld in 2014 aan. Welke projecten werden al opgestart? Welke was hun looptijd, opzet en budget? Wat zijn de bevindingen ervan? De vorige minister van Gelijke Kansen bood scholen met een leerlingenpopulatie met een heterogene etnische achtergrond pedagogische studiedagen op maat. Is dat voornemen uitgevoerd? Was er veel belangstelling voor?

Mevrouw Brusseeel hoopt dat de minister de resolutie betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van transgenders (*Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2144/5*) als leidraad neemt voor haar transgenderbeleid. Ze suggereert een samenwerking te onderzoeken met het federale niveau. Kan de steun aan de Holebifoon structureel worden?

13 percent vrouwelijke burgemeesters blijft ver onder het streefpercentage van 33 percent. Vrouwen blijven ook ondervertegenwoordigd in raden van bestuur van bedrijven. Door de hervorming van de Vlaamse overheid dreigt het aantal vrouwelijke topambtenaren terug te vallen van 21 naar minder dan 15 percent, terwijl het streefpercentage 40 is. Dat het niet gemakkelijk is, begrijpt mevrouw Brusseeel, en uiteraard zij de noodzaak van de overheidshervorming niet in twijfel, maar ze vraagt de minister toch het aantal vrouwen in hogere overheidsfuncties op te krikken.

De Vrouwenraad vraagt een systematische gendertoets om nieuw en bestaand beleid genderproof te maken. Om structurele beleidsparticipatie te verzekeren, wil de raad lid worden van de SERV. Wat denkt de minister over die suggesties? Mevrouw Brusseeel is het eens met de focus van de minister op onderwijs en de voorrang voor het STEM-actieplan om meer meisjes warm te maken voor technische en wetenschappelijke richtingen. Nog altijd oriënteert het onderwijs te genderstereotiep. Heeft de minister de resultaten over het onderzoek naar meisjes in technische richtingen reeds ontvangen?

Het loonkloofrapport van 2014 blijft hameren op een geïntegreerde aanpak. Het is geen zaak van onderwijs en arbeidsmarkt alleen, maar ook van andere domeinen. De Vrouwenraad acht een gecoördineerd actieplan voor de loon- en loopbaankloof nodig, in overleg met de federale overheid en de deelstaten. Vindt

de minister dat een te bewandelen spoor? Zal de minister iets aanvangen met de conclusies van de rondetafelconferentie met de sociale partners over de analyses en aanbevelingen van professor Sels van de KU Leuven?

Het verheugt mevrouw Brussee dat de minister uitdrukkelijk wil gaan voor een geweldloze samenleving en alle actoren over alle beleidsniveaus heen wil samenbrengen. Geweld is een onderschat probleem. De Vrouwenraad wil een actieve rol spelen in het opstellen van een nationaal actieplan Geweld. Ook in de Senaat, die werkt aan het rapport Peking 2020, werd dat trouwens gevraagd. Alle fracties waren positief. Zal de minister zich ertoe engageren?

Het is wachten op de evaluatie van het interfederaal actieplan inzake homo- en transfoob geweld, dat niet zozeer Vlaamse bevoegdheden, maar wel de federale departementen Justitie en Binnenlandse Zaken aanstuurt. Ook de Vlaamse Gemeenschap moet alles doen om zijn steentje bij te dragen in de strijd tegen dat type geweld. Komt er een nieuw interfederaal plan? Hoe denkt de minister daarover? Is de in de beleidsnota aangekondigde gids al klaar? Zo ja, werd ervoor samengewerkt met çavaria?

Geweld tegen personen met een handicap komt niet aan bod in de beleidsnota. Nochtans komt het voor in families en instellingen. Wat wil de minister daaraan doen?

Terecht stelt de minister dat niet alleen fysieke toegankelijkheid telt, maar ook toegankelijke en laagdrempelige dienstverlening. Hoe ver staat het met de implementatie van de toegankelijkheidsverordening? Wat zal de minister ondernemen om kinderopvang, cultuur, onderwijs en sport toegankelijker te maken voor kinderen met een beperking? Heeft de minister nieuws over toegankelijke websites? Hoeveel websites van de Vlaamse overheid voldoen ondertussen aan alle toegankelijkheidsvereisten? En is dat beter dan bij private websites?

Sinds 1 januari geldt het decreet Assistentiehonden. De vorige minister kondigde een overleg aan over een sensibiliseringscampagne waarin informatie aan de politie begrepen was. Heeft de minister meer informatie over die campagne?

De behandeling van klachten op basis van gender worden toegevoegd aan de diensten van de Vlaamse ombudsman. Verschillende organisaties waaronder de Vrouwenraad, het Transgender Infopunt en çavaria hebben daar tal van vragen bij. Mevrouw Brussee legt ze graag voor aan de minister. Zullen de bevoegdheden van de Vlaamse ombudsman voldoende worden verruimd om alle discriminatieklachten te kunnen onderzoeken? Zal de Vlaamse ombudsman discriminatieklachten in de eerste lijn behartigen of kan de klager pas contact nemen met de ombudsman als hij eerst een klacht indiende bij de van discriminatie beschuldigde dienst? Zal de generalistische aanpak van de ombudsdienst niet drempelverhogend werken? Nu is de ombudsman een bemiddelaar en onderneemt geen gerechtelijke stappen. Zal hij zich voortaan wel burgerlijke partij kunnen stellen zoals het interfederaal gelijkheidscentrum of het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen?

III. Antwoord van minister Liesbeth Homans

1. Afwezige commissieleden

De *minister* stelt vooraf dat ze enkel een antwoord zal geven op de geformuleerde vragen indien de vraagsteller bij het antwoord ook effectief aanwezig is in de commissievergadering.

2. Horizontaal gelijkekansenbeleid

Het horizontale gelijkekansenbeleid is een verantwoordelijkheid van de hele Vlaamse Regering. Open coördinatie is een belangrijk instrument om dit beleid te kunnen voeren. Het werd in 2008 decretaal verankerd. Er is met de verschillende ministers afgesproken dat er doelstellingen moeten worden geformuleerd. De eerste actieplannen die voortvloeiden uit de toepassing van de opencoördinatie-methode liepen in 2014 ten einde. Er wordt een nieuw doelstellingskader uitgewerkt en onderzocht of het instrument moet worden bijgesteld.

3. Streven naar een geweldloze samenleving

De minister vindt alle vormen van geweld ontoelaatbaar. Dit onderwerp is trouwens ook opgenomen in de beleidsnota Welzijn. Wegens raakvlakken met beide beleidsdomeinen zijn er ook duidelijke afspraken gemaakt met minister Vandeurzen. In de beleidsnota Gelijke Kansen moet er vanzelfsprekend plaats zijn voor een actieplan tegen geweld op personen. Een eerste maatregel wordt voorbereid door çavaria. Het betreft het opstellen van de Gewelddgids. Het doel is slachtoffers te informeren over hun rechten en hen naar de juiste diensten te oriënteren. In die gids zal er ruime aandacht zijn voor onder meer preventie. De gids zal weldra, samen met de resultaten van onderzoeken van het steunpunt Gelijke Kansen over homo- en transfoob geweld, worden voorgesteld. Het initiatief kwam onlangs in de media. Sommige politici grepen dit aan om het voor te stellen alsof de minister geweld tegen holebi's zou goedkeuren en daarvoor een handleiding ter beschikking stelde. De minister betreurt dat politieke partijen op die manier over een goed initiatief communiceren. Ze dringt erop aan om te stoppen met deze vorm van communicatie.

4. Internationaal gelijkekansenbeleid

Het internationaal kader is zeer belangrijk. Vlaanderen kan een zekere pioniersrol vervullen. Vlaanderen staat in vergelijking met andere landen heel ver op het vlak van gelijke kansen voor mensen met een andere seksuele geaardheid. Er blijft nog wel wat werk te doen in Vlaanderen, maar het kan een voorbeeld zijn van hoe er wordt samengewerkt met het middenveld. In maart 2015 vindt er in New York een UN-conferentie plaats over gelijke kansen. De minister zal daaraan deelnemen. Ze zal er België vertegenwoordigen en een aantal rondetafelgesprekken leiden. De beleidsnota kan als leidraad dienen. Indien nodig kan de minister verslag uitbrengen over de resultaten van deze conferentie.

De Yogyakarta-beginselen en -verklaring zijn terecht opgenomen in de beleidsnota. Het is een leidraad voor het holebi- en transgenderbeleid. Dit kadert in de vrijwaring van de mensenrechten. Vlaanderen heeft op het vlak van het LGBT-beleid een voortrekkersrol.

5. Schrapen van de persoonsgebonden bevoegdheden van de provincies

Er werd aan de provincies door de afschaffing van het Provinciefonds een kleine inspanning van 3,4 percent gevraagd. Er worden nu allerlei bezorgdheden geformuleerd alsof al de bevoegdheden, zoals Gelijke kansen, gefinancierd werden met de 35 miljoen euro van het Provinciefonds. Dat is niet zo. De persoonsgebonden bevoegdheden, zoals Gelijke Kansen, zullen worden overgeheveld ofwel naar de gemeenten of clusters van gemeenten, ofwel naar de Vlaamse overheid. Vanaf 2017 zullen de provincies nog enkel bevoegd zijn voor grondgebonden aangelegenheden. De overdracht van de bevoegdheden dient samen met al de eraan verbonden middelen te gebeuren. De provincies moeten een aantal kleine inspanningen doen. De minister hoopt dat de provincies

beseffen dat het geen zin heeft de thans geleverde inspanningen voor bepaalde beleidsdomeinen niet meer te doen. Het Agentschap Binnenlands Bestuur is bezig met het opstellen van een inventaris van persoonsgebonden taken die door de provincie worden uitgevoerd. Dit zijn er heel wat. De minister meent dat door zaken bij één bevoegdheidsdomein onder te brengen er beter kan worden gewerkt.

6. Volwaardige maatschappelijke participatie

De minister verwijst naar het regeerakkoord dat duidelijk bepaalt wat de taakstelling van de SERV is: "De Vlaamse Regering verzoekt de SERV om in overleg met de organisaties voor personen met een beperking ervoor te zorgen dat conform het advies van de SERV hun beleidsparticipatie mogelijk wordt binnen de Commissie Diversiteit van de SERV conform het VN-verdrag."

In de komende weken wordt een overleg gestart met de vertegenwoordiging van de organisaties van personen met een beperking om de ambities uit het regeerakkoord en de verwachtingen van de betrokkenen te verkennen. De positie van de Vrouwenraad ten opzichte van de SERV is in de eerste plaats een afweging van de sociale partners in de SERV.

7. De genderklik en het wegwerken van bestaande ordeningsmechanismen

De minister meent een evolutie te kunnen vaststellen naar een maatschappij waar iedereen zijn eigen traject kan uitstippelen los van enige genderverwachtingen. Om het volledig te kunnen realiseren is er een genderklik nodig. Het werd daarom in de beleidsnota opgenomen. Het is niet alleen een verantwoordelijkheid van ouders maar ook van scholen om af te stappen van de typische patronen die aan een bepaald geslacht worden gekoppeld. Recent onderzoek aan de VUB toonde nogmaals aan dat bepaalde studiekeuzes zeer gegenderd zijn. Ondanks het STEM-actieplan en betere studieresultaten kiezen meisjes voor studierichtingen die minder kansen bieden dan de studierichtingen die jongens kiezen. De resultaten van een evaluatie uitgevoerd door het steunpunt Gelijkekansenbeleid over gegenderde studiekeuzeprocessen in tso en bso moeten worden afgewacht. De financiering van een project van Thomas More Mechelen-Antwerpen is rond over het motiveren van kinderen en vooral van meisjes voor STEM-richtingen. Het zal met de minister van Onderwijs worden afgestemd.

In het regeerakkoord werd een actieplan rond de loopbaankloof opgenomen. Het is de bedoeling om er binnen het beleidsdomein Gelijke Kansen aan te werken. Dit onderwerp is niet specifiek in de beleidsnota opgenomen omdat het in andere beleidsnota's zoals Werk, Economie, Wetenschap en Innovatie werd vermeld. Het is de bedoeling om tot een geïntegreerd Vlaams actieplan te komen, waarbij prioritair wordt ingezet vanuit beleidsdomeinen als werkgelegenheid, onderwijs en welzijn, en met betrokkenheid van alle sociale partners, het middenveld en de andere beleidsniveaus.

Voor de terecht ambitieuze streefcijfers voor de doelgroepen verwijst de minister naar het actieplan opgesteld door de Vlaamse Diversiteitsambtenaar. Het streefcijfer voor vrouwen in topfuncties is verhoogd tot 40 percent, dat voor personen met een allochtone achtergrond tot 10. Dat voor personen met een beperking werd niet bijgesteld omdat de 3 percent van de vorige legislatuur nog lang niet werd gehaald. Omdat de overheid nog maar aan 1,1 percent zit, wil ze daar prioritair op inzetten.

De cijfers van de Vlaamse mandatendatabank zijn niet up-to-date. Bij de hersamenstelling van de MEP-plichtige organen was het niet relevant op basis

van oude cijfers te werken. De gegevens moeten zo snel mogelijk worden aangevuld. Pas daarna kan een nieuw MEP-rapport worden voorgelegd.

Er is nog een weg af te leggen over de verdeling van de zorgtaken in het gezin. De minister pleit om niet vast te houden aan het traditionele rollenpatroon. Vanzelfsprekend moet iedereen doen waar hij of zij zich het best in voelt. Er moet aandacht zijn voor solidariteitsclausules. In de eerste plaats om bewust om te gaan met de verdeling van de zorgtaken in het gezin, maar ook om na een echtscheiding er voor te zorgen dat diegene die de zorgtaken op zich neemt niet met een financiële kater achterblijft. De bestaande notariële compensatieclausule gaat worden geëvalueerd, aangepast en bekendgemaakt. Er werden bedenkingen geformuleerd bij het betrekken van de commerciële sector. De minister is van oordeel dat niet alle goede praktijken moeten worden heruitgevonden. Er kan geleerd worden van de goede praktijken van de commerciële instellingen. Een aantal organisaties dat structureel vanuit Gelijke Kansen wordt ondersteund, heeft ook nuttige initiatieven in die richting uitgewerkt.

Wat leeftijdsdiscriminatie betreft, verkiest de minister het beleid niet al te zeer op te splitsen. Discriminatie is verwerpelijk op elk terrein. Daar komt bij dat verschillende ministers bevoegd zijn voor bijvoorbeeld Werk en Welzijn. Zij wil daarom liever inzetten op de intersectie van leeftijd en de prioritaire doelgroepen, bijvoorbeeld via specifieke acties voor oudere holebi's en transgenders, en de doelgroep oudere burgers, en op de Universal Design.

8. TIP en Holebifoon

Sinds 2010 zijn transgender personen een expliciete doelgroep binnen het gelijkemansbeleid. Recente cijfers van het UZ Gent tonen aan dat de groep van mensen met vragen in transitie groter is dan ooit. De grote media-aandacht voor deze groep is goed om het fenomeen beter bekend te maken. Het is belangrijk om te blijven inzetten op het Transgender Infopunt TIP. De oprichting van het steunpunt in 2013 lijkt succesvol. De financiering ervan loopt nog tot augustus 2015. De minister gaat samen met minister Vandeurzen bekijken hoe dit initiatief verder gefinancierd kan worden.

Voor de Holebifoon geldt hetzelfde. Het is een waardevol initiatief. De minister kan er momenteel weinig over meedelen omdat er nog een evaluatie bezig is. Ze zal het Vlaams Parlement van de stand van zaken op de hoogte houden.

9. Toegankelijkheid

Voor personen met een handicap verwijst de minister naar het actieplan van de Diversiteitsambtenaar dat op 3 februari 2015 op de agenda staat van de commissie voor Binnenlands Bestuur. In dat plan is er aandacht voor het doelgroepenbeleid binnen al de entiteiten van de Vlaamse overheid.

Universal Design moet de ontwerpstrategie voor de samenleving zijn. Er moet in de toekomst in elke woning en gebouw aandacht zijn voor mensen met een beperking. De EVA Toegankelijk Vlaanderen is sinds begin 2015 operationeel. De kernopdracht is de principes van het Universal Design uitdragen naar alle geledingen van de samenleving. Het is goed dat er ingezet wordt op promotie en vorming. Ook het sensibiliseren en informeren van iedereen die bij de bouw of ontwerp van gebouwen betrokken is, is belangrijk. Studenten zijn een cruciale focusgroep. Met minister Crevits wordt gezocht naar een structurele oplossing om Universal Design in de eindtermen te integreren.

Er is met de lokale besturen samenwerking over toegankelijkheid gepland. Dat is één van de taken van de nieuwe EVA. Het is positief dat er een overzicht wordt

gemaakt van de goede praktijken bij lokale besturen. Dit laat toe ze elders te implementeren. Er waren een aantal succesvolle pilootprojecten. Het is goed de resultaten van deze projecten mee te nemen in de uitbouw van een nog meer structureel toegankelijkheidsbeleid. De minister benadrukt nogmaals de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid. Als die er niet in slaagt de eigen gebouwen toegankelijk te maken, dan wordt het moeilijk om als overheid inspanningen te vragen van andere besturen en individuen.

Er bestaat een databank Toegankelijk Vlaanderen. Dit kan een geschikt instrument zijn om lokale toegankelijkheid in kaart te brengen.

10. Digitalisering

De minister verzekert dat Radicaal Digitaal absoluut niet de bedoeling heeft om de mensen die niet mee zijn met de digitalisering, aan hun lot over te laten. Iedereen moet immers de kans krijgen volwaardig te participeren. De genoemde EVA organiseert vormingen over klantvriendelijk onthaal en de omgang met personen met een beperking, zoals recent nog voor bus- en trambestuurders.

11. Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme

De evaluatie van het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, waarmee het driejarige samenwerkingsakkoord van start ging op 12 juni 2013, kondigt de minister aan voor september 2016. Conform het regeerakkoord zal de evaluatie gebeuren in de schoot van het Vlaams Parlement.

De Meldpunten Discriminatie zijn sinds december 2014 volledig opgenomen in het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, dat onafhankelijk over hun constellatie beslist. Nu zij niet langer worden aangestuurd door Gelijke Kansen, kan de minister op dit vlak geen opdrachten geven. De commissieleden hebben wel de mogelijkheid om de leden aan te spreken in de raad van bestuur.

12. Uitbreiding van de taken van de Vlaamse Ombudsdienst

De minister bevestigt de toevoeging van de discriminatiegrond gender aan de taken van de Vlaamse ombudsman. De federale klachten op dit vlak worden momenteel behandeld door het federale Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen, maar de minister wil dit aanvullen met iets soortgelijks op Vlaams niveau. Zij kiest voor de Vlaamse Ombudsdienst wegens politiek neutraal en een ruime ervaring. De ombudsman gaat akkoord en is reeds bezig zijn dienst in het licht daarvan te herschikken.

13. Expertendatabank en media

Het is nodig om in te spelen op de rol van de media in de strijd tegen stereotypering. De expertendatabank is op dat punt een goed maar nog te weinig gebruikt instrument. Zij bevat ondertussen 1040 fiches van experts en 203 organisaties die actief zijn rond gelijke kansen. Momenteel hebben 3600 journalisten en 970 studenten toegang tot de databank. Er zijn ook de maandelijkse mails, een advertentie in De Journalist en een banner op de VVJ-website. Per maand wordt deze website 380 keer geraadpleegd, en de minister is het eens met de suggestie om het gebruik ervan nog meer te promoten. Ze wil samen met collega Crevits de strijd tegen stereotyperende beeldvorming ook een plaats geven in het onderwijs en de onderwijsopleidingen.

IV. Bijkomende vragen en antwoorden van de minister

1. Bijkomende vragen van mevrouw Sabine de Bethune

Mevrouw *Sabine de Bethune* kondigt voor de nabije toekomst specifieke vragen om uitleg aan over onderwerpen waarop de minister geen antwoord heeft verstrekt. Nu verneemt ze graag zal hoe zal worden bespaard op de subsidies voor çavaria en de Nederlandstalige Vrouwenraad, aangezien daar geen onderscheid wordt gemaakt tussen personeels- en werkingskosten. Zij informeert naar het beloofde overleg. Wanneer zullen de koepels zekerheid hebben over hun lot?

Wat is het resultaat van het horizontale beleid? Hoe kan het worden bijgestuurd met bijvoorbeeld genderbudgetting, gender mainstreaming en dergelijke? Hoe wordt samengewerkt met andere ministers om de loopbaankloof voor vrouwen stapsgewijs te dichten.

Wat is de stand van zaken in het interfederale overleg over het actieplan geweld? Is er ook op andere domeinen interfederaal overleg?

Hoe participeert de Vlaamse Regering in het Pekingproces?

2. Bijkomende vragen van mevrouw An Moerenhout

Mevrouw *An Moerenhout* is aangenaam verrast dat de Roze Huizen de minister na aan het hart liggen en rekent op de uitwerking tegen 1 januari 2017 van een financieel kader voor hun basiswerking, nu de voorwaarden voor de provinciale subsidies verstrakt zijn.

De opname van de Meldpunten Discriminatie in het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme neemt niet weg dat discriminatie een te bestrijden probleem blijft. Sensibiliseren is nodig maar niet genoeg. Een telefoontje naar het Centrum leerde haar alvast dat men versterking en uitbreiding van de meldpunten nodig acht. Mevrouw Moerenhout verwacht minstens van de minister dat zij die vraag steunt en roept op om de meldpunten naar waarde te schatten. Ze behandelen klachten, brengen ze in kaart, bouwen een lokaal netwerk uit, bemiddelen en nemen frustratie weg. Eén halftijdse medewerker per centrumstad volstaat niet. Zeker in het kader van de publieke pleidooi van veel politici voor dialoog tussen de gemeenschappen, is een positief signaal wenselijk.

3. Bijkomende vragen van de heer Piet De Bruyn

De heer *Piet De Bruyn* wijst er mevrouw de Bethune op dat al een aantal van haar vragen tijdens haar afwezigheid beantwoord werden. Verder deelt hij de bezorgdheid over de toekomst van de Roze Huizen, maar de provincies zijn wel zelf verantwoordelijk voor de begrotingsbeslissingen die ze vandaag nemen in het licht van een maatregel die pas over meer dan een jaar ingaat.

Het is een goede keuze om in maart 2015 aanwezig te zijn op de VN-conferentie.

Als waardevol onthoudt de heer De Bruyn verder de zoektocht van de minister naar een gepast kader voor TIP en de Holebifoon, en de aandacht voor de samenwerking tussen beleidsniveaus en -domeinen.

4. Bijkomende vragen van mevrouw Els Robeyns

Mevrouw *Els Robeyns* vraagt om bevestiging dat Vlaanderen de coördinerende en regisserende rol op zich gaat nemen om de knowhow van gemeenten en provincies niet te laten verloren gaan.

5. Antwoord van minister Liesbeth Homans

Minister *Liesbeth Homans* deelt mee dat op de vragen rond gender en de loopbaankloof geantwoord werd voordat mevrouw de Bethune aanwezig was. Ze belooft mevrouw de Bethune een schriftelijk antwoord op de vragen die ze nog heeft geformuleerd.

De minister bevestigt haar deelname aan de VN-conferentie in Peking. Ze zal daar het hele land vertegenwoordigen en niet enkel Vlaanderen.

De Roze Huizen leveren waardevol werk en hun toekomstige financiering wordt onderzocht. Een en ander past in de inventarisering van de persoonsgebonden aangelegenheden, die in de toekomst overgaan van de provincies naar een ander bestuursniveau. Als de provincies echter nu al kiezen om hun beleid op sommige van die gebieden terug te schreeven, hoewel ze die middelen nog altijd krijgen, is dat hun verantwoordelijkheid.

De minister herhaalt dat door de afschaffing van het Provinciefonds aan de provincies een inspanning van 3,4 percent wordt gevraagd. Een besparing van 3,4 percent op een begroting van meer dan 1 miljard euro lijkt haar niet onoverkomelijk als men ziet wat van de bevolking en de Vlaamse overheid wordt gevraagd. De persoonsgebonden bevoegdheden, zoals Gelijke Kansen, zullen worden overgeheveld ofwel naar de gemeenten of clusters van gemeenten, ofwel naar de Vlaamse overheid. De overdracht van de bevoegdheden dient samen met al de eraan verbonden middelen te gebeuren. Als Vlaanderen verantwoordelijk wordt, zal de minister zeker haar verantwoordelijkheid opnemen.

Het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme is onafhankelijk. De minister heeft geen enkele zeggenschap over de keuzes die het centrum maakt. Het parlement daarentegen zal wel suggesties kunnen doen bij de evaluatie van de werking van het Centrum.

Mevrouw *An Moerenhout* neemt geen genoegen met het antwoord van de minister. Eerdere vragen werden doorverwezen naar de inkanteling in het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, en nu die een feit is, verwijst de minister door naar de evaluatie.

De *minister* antwoordt dat voor het blijvende probleem van de discriminatie meer nodig is dan enkel sensibiliseren. Ze wijst er nogmaals op dat het aansturen van het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme buiten haar bevoegdheid valt en dat zij als minister dus niets kan ondernemen. De commissieleden hebben wel de mogelijkheid om de leden aan te spreken in de raad van bestuur.

Lorin PARYS,
voorzitter

Els ROBEYNS
Piet DE BRUYN,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

bso	beroepssecundair onderwijs
EVA	extern verzelfstandigd agentschap (van de Vlaamse overheid)
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
LGBT	lesbian, gay, bisexual, transgender
MEP	meer evenwichtige participatie van mannen en vrouwen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
sp.a	Socialistische Partij Anders
STEM	Science, Technology, Engineering and Mathematics
tso	technisch secundair onderwijs
UN	United Nations
UZ Gent	Universitair Ziekenhuis Gent
VN	Verenigde Naties
VUB	Vrije Universiteit Brussel
VVJ	Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten